

vereniging

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Giro nr 46 88 74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.&abonn.: Van Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30 uur)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker, tel.01736-6577

Verschijnt 2 x per maand

12 juni 1987

Nadruk verboden

31 e jaargang

Nr 17

Goedenavond vrienden,

Aan het begin van de avond het bekende verhaal: wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, denkt u a.u.b. zelf na, vormt u een eigen oordeel.

Aangezien het voor ons een vrije avond is, heb ik de gelegenheid om iets te zeggen over de laatste Wessac bijeenkomst.

WESSAC

Het was een, zullen we zeggen, ongebruikelijke uitstorting van licht. De manier waarop je daar conclusies uit moet trekken dat was pas na rijp beraad en overleg enigszins mogelijk. Er was een zeer sterke uitstorting van kracht, het witte licht op het altaar inderdaad verblindend feller dan de laatste twee jaar. De kleurstralen echter, die we de laatste tijd vooral spiraalvormig naar beneden hebben zien komen, hadden nu een rechtlijnig karakter en kruisten elkaar voortdurend. De kleuren daarbij overheersend waren rood en blauw; geel was wel aanwezig, kruiste de andere lijnen niet en bewoog zich iets divergerend van de rechte straal.

Dat zegt u waarschijnlijk heel weinig. Ik moet eerlijk toegeven, dat ze ook bij ons een beetje met de handen in het haar hebben gezeten om daar een redelijke duiding voor te geven. Het is namelijk een uitstorting van krachten, waarbij invloeden schijnbaar tegenstrijdig zijn.

Ik kan u nog niet het hele programma geven wat er uit ontwikkeld wordt, dat zal waarschijnlijk nog wel een maandje of anderhalf duren. Tot nu toe zijn we tot de volgende conclusies gekomen:

Ontzettend veel aan onrust en geweld op de wereld in de komende periode; maar vreemd genoeg gelijktijdig een absolute afwezigheid van een werkelijke oorlogskans, zeker van een grote oorlog. Dat verbaast ons iets, zeker omdat we dachten, dat dat in het Midden-oosten bijna onvermijdelijk aan het worden was.

Een tweede punt: het schijnt dat weten en voelen in de komende

periode nogal erg met elkaar in strijd zullen zijn en dat heel vaak de beste ontwikkelingen en plannen door emoties doorkruist en onmogelijk worden gemaakt. Terwijl omgekeerd vele emoties weer zullen worden doorkruist door allerlei wetenschappelijke benaderingen die de zaak vertroebelen. Het ziet er naar uit of het gehele jaar, dat dus aangebroken is met die eerste volle maan, eigenlijk instabiel is.

Als ik het zou moeten karakteriseren zou ik zeggen: het wordt het jaar van het onverwachte. Er zullen zeer waarschijnlijk opvallende tekenen zijn, zowel aan de hemel alsook bij het natuurgebeuren op aarde. Er zullen zeer waarschijnlijk plotselinge en sterke klimatologische veranderingen plaats vinden, waarbij b.v. een deel van Afrika, dat gebruikelijkerwijze nogal droog is, in de komende periode nogal de nodige hoeveelheid water te verwerken krijgt. Voor u is dat natuurlijk niets bijzonders, maar voor hen zal het wel een wonder zijn.

Dan hebben we verder gezien, dat de breuklijnen in de aarde op het ogeblik onder sterke spanning zijn. Er wordt verwacht, dat er zeebevingen kunnen ontstaan, waarschijnlijk in de buurt van het Japanse eiland Hokkaido, daarnaast vermoedelijk ook tussen Alaska en San Francisco. De bronnen liggen daar en die liggen dan ongeveer zo'n 100 à 150 mijl de zee in. De gevolgen zullen dan niet in de eerste plaats bevingegevolgen zijn.

De San Fernando-fault heeft inderdaad ook de nodige spanning, we weten niet of deze zich plotseling ontladst. Is dat het geval, dan wordt dat inderdaad een fantastische ramp. Maar we denken, dat het zich misschien toch weer gaat ontladen in de buurt van Midden-Amerika. In dat geval zullen dus de gevolgen voor de mensen aanmerkelijk minder zijn. Er zullen slachtoffers vallen, maar niet zo veel en er zal dus niet een ontvricting plaats vinden van zeg maar een belangrijk deel van Californië.

Kijken we naar het Zuiden, dan schijnt dat aan de Zuidpool eveneens verandering plaats vinden. Wat precies durf ik niet te zeggen. Heel waarschijnlijk heeft dit te maken met anomalieën van het weer en zou het kunnen voeren tot verandering van structuur van het poolijs daar en mogelijk zelfs nieuwe ontdekkingen van het continent dat er onder ligt.

Wat betreft het Noorden: de kleine ijstijd, die vooral het Noorden van Amerika en een deel van Kamchatka omvat, schijnt verder door te zetten. Het zou kunnen betekenen dat allerlei ongewone verschijnselen, kou en stormen b.v. optreden in Siberië en het Noorden van Canada. Alles bij elkaar dus - zoals het er nu uitziet - een grote reeks gebeurtenissen, waar je dan toch op in zult moeten haken, waar je het een en ander aan zult moeten doen.

Op het ogenblik is de Broederschap nog steeds in de Grote Raad bezig met deze zaken. Er zijn verschillende plannen voorgelegd, die ik nu nog niet kan toelichten. Als ik het geheel bekijk zou ik zeggen: beste vrienden, het is een jaar, waarin u menige aangename, maar ook menige onaangename verrassing zult ervaren. Ik denk, dat velen van u zullen ontdekken, dat verkeer, reiswezen en dergelijken erg instabiel en erg onbetrouwbaar zijn in die komende periode. Als u met vakantie gaat en u doet dat per vliegtuig, hou er een beetje rekening mee, dat u misschien een paar dagen vast zit hier of daar.

Voor de rest moet^u er wel rekening mee houden, dat grote stakingen, volksoproeren e.d. eveneens de grote verkeerswegen kunnen blokkeren of lam leggen. Wat dat betreft denk ik vooral aan het midden van Frankrijk, mogelijk tot de omgeving van Parijs, waar

verschillende grote verkeersroutes vermoedelijk een paar keer geblokkeerd zullen worden in die periode. Daarnaast denk ik aan Engeland, waar eveneens allerlei blokkades, één vermoedelijk door explosies of uitstroming van een fabriek eveneens het verkeer lam zullen leggen. Het laatste schijnt te liggen op de Noord-Zuid-route, vermoedelijk in de buurt van Manchester of Leeds.

Daarbij heb ik u zo veel mogelijk voorgelicht over al datgene, wat er dus aan de gang is. Geestelijk gezien nemen we aan, dat het sterke witte licht betekent een toename van allerlei geestelijke krachten en mogelijkheden op aarde. Maar gelijktijdig een verscherping van tegenstellingen, ondanks alles. Ik heb gehoord, dat men van plan is om weer allerlei geestelijke activiteiten te beginnen. De inwijdingscyclus, die een beetje heeft stil gelegen, wordt kennelijk weer opgestart, maar vermoedelijk vooral in derde-wereldlanden.

Er gaat van alles gebeuren. Wanneer dit jaar achter de rug is ziet het er naar uit, dat de zaak langzaam inderdaad beter wordt en dat we een periode gaan bereiken, waarin opbouw en samenwerking gaan overheersen. Maar precies kun je dat op het ogenblik niet dateren. Wanneer we verdere informatie hebben zal ik ze u voorleggen.

Als u commentaar heeft, kunt u dat nu geven, anders gaan we kijken of we een onderwerp kunnen vinden.

x Waar wordt het Wessac-feest gegeven?

- Het Wessac-feest is gevierd in een ontoegankelijk deel van de Midden-Andes.

Had u zelf een onderwerp dat u zoudt willen aansnijden, dan kunt u dat nu doen.

x Zoudt u over Krishnamurti iets willen zeggen, of liever niet?

- Nou, liever niet. Weet u, als je over personen gaat praten kom je eigenlijk in een hele wordingsgeschiedenis terecht. En als we zien hoe het hele verloop van Krishnamurti is, dan zien we eigenlijk, dat de jeugd blijk geeft van een grote rijpheid plus een grote dichterlijke begaafdheid. Dat de invloed van mensen die daar iets in zien eigenlijk hem verwijderen van zijn eigen IK, dat hij juist daardoor afstand gaat nemen van alles wat met geloofspunten en dergelijken samenhangt en dat hij probeert terug te keren naar een innerlijke waarheid.

Op het ogenblik, dat hij dat beseft, neemt hij ook afstand van diegenen, die hem beïnvloed hebben en die hem zouden willen verheerlijken. Hij begint dan langzaam maar zeker eigenlijk een opbouw, waarbij hij demens duidelijk probeert te maken, dat het om het heden gaat en niet om wat er later komt. Dat het vooral gaat om de manier, waarop je innerlijk leeft en laten we eerlijk zijn, ook innerlijk je krachten gebruikt.

Ja, nu zit ik toch over Krishnamurti te praten!

Het wonderlijke in de hele historie is eigenlijk dat de man verandert. De dichter die spreekt aan de rand van de vijver en die zijn mooie beschouwingen geeft, uit de eerste periode (dat weet u wel) die verdwijnt eigenlijk. Daarvoor in de plaats komt de mysticus. Als hij in bepaald opzicht niet zo overschat zou zijn, zou hij waarschijnlijk nooit tot een groot mysticus zijn uitgegroeid. Hij hield zich in zijn jeugd meer bezig met de mythe dan met de mystiek. Mystiek hebben anderen er eigenlijk in gebracht.

Maar wat er uit is gekomen is grote wijsheid, bijzonder nuchter inzicht, ook in de problemen van mensen en een poging om de mens te leren, dat hij door in het heden innerlijk juist te leven dat licht kan krijgen, die kracht kan vinden a.h.w. waardoor

al het andere onbelangrijk wordt.

Om die opmerkingen dan toch maar af te sluiten met een conclusie: mijn conclusie is dat we hier te maken hebben met iemand, die het potentieel bezat om een groot Meester te worden. Hij is het niet geworden. Hij is blijven staan op de graad van klein-inge-wijde, laten we het zo zeggen. Maar zijn werk en zijn manier van leven tezamen hebben er toe bijgedragen, dat heel wat mensen hun eigen leven een beetje anders zijn gaan bekijken.

De ellende is alleen, dat er altijd mensen zijn, die hem tot een soort mini-God willen maken en in verering zijn woorden aanho-ren, zonder te beseffen dat ze henzelf gelden. En dat zijn kracht, zijn werk en zijn invloed, die ook nu nog op de aarde gericht zijn trouwens, eigenlijk ten doel hebben de mens zelf te doen ontwaken op geestelijke terrein en niet de bedoeling hebben hem een eeuwige zaligheid te beloven, of hem alvast een voorproefje te geven van het hiernamaals.

Als u commentaar hebt moogt u dat nu geven.

x Die natuurrampen die in het vooruitzicht zijn, zijn die er ook niet om de mensen een beetje bewust te maken?

- Ja, vanuit de Witte Broederschap wel. Maar u moet een ding niet vergeten: de natuur gehoorzaamt aan wetten. Die wetten worden bepaald - wat de aarde betreft - o.m. door haar eigen rotatie, de verschillende ladingslagen die er zijn in de atmosfeer. Die wetten worden bepaald door de wijze, waarop de continenten uiteengedreven zijn en de daardoor ontstane zwakke punten in de aardkorst, waarbij de aardkern eigenlijk haar gloed en hitte veel gemakkelijker kan uitwerken, zodat daar bij een betrekkelijk dunne aardkorst veel meer vulcanisme, magmahaarden e.d. voorkomen. Deze dingen worden door natuurlijke factoren beheerst.

Ja, misschien is er een aardgeest, die op een gegeven moment zegt: "O, mijn tijd, wat jeukt het me daar. Daar zijn vlooien." Dat zijn dan de mensen die zeer eenzijdig en eigenzinnig bezig zijn. En dan schurkt de geest zich eens zoals een hond zich zou krabben. Dan zeggen de mensen: "O, wat een natuurramp."

Maar vanuit ons standpunt zijn er wetten, die dat alles re-geren. Wetten kun je niet zonder meer wijzigen. Als je zegt: Ik heb hier een aardbeving nodig vandaag, dan moet je daarvoor een heel evenwicht zodanig wijzigen, dat de rest van de gevolgen on-beheersbaar wordt. Dat kun je eigenlijk niet doen. Maar als zoiets gebeurt, dan kun je het natuurlijk wel gebruiken om de mensen te confronteren met bepaalde zaken. Je kunt de mensen stimuleren om de nood van anderen te zien, om te zien waar hun eigen dwaasheden hebben gelegen.

Dat laatste werkt bijna overal, behalve bij politici. Zelfs zakenlieden zijn er vatbaar voor. Dan kun je dus in het bewustzijn van mensen langzaam maar zeker die veranderingen aanbrengen, waar-door ze a.h.w. meer harmonisch met de aarde gaan leven. En als ze dat gaan doen zullen ze hun leefwijze zeer geleidelijk gaan wijzi-gen. Maar daardoor krijgt hun samenleving een ander karakter en dat zou dan wel eens een veel beter karakter kunnen zijn, zodat er voor de geestelijke ontplooiing ook veel meer mogelijkheden ontstaan.

x Ook kosmisch?

- Als we het hebben over een geestelijke ontwikkeling, hebben we het over een ontwikkeling die kosmisch van karakter is. Ook wanneer ze misschien in haar uitingen en in de termen waarin ze zich uitdrukt, nog lange tijd op de aarde blijft geconcentreerd.

Ja, u ziet het: het is allemaal verduveld moeilijk. Want mensen hebben zo de neiging om uit te roepen: "Ja, maar als er nou een God

is, waarom voorkomt hij dan geen oorlog?" Nou, dat zal ik u heel eenvoudig vertellen. Een oorlog is een verschijnsel, dat niet het bewustzijn kan uitblussen en alleen lijden, ervaring en levensvormvernietiging in stoffelijke zin kan veroorzaken. Als je de mensen dit geweld, die uiting ontnemt, verander je het karakter van de mensheid. Maar daarmee ook de bewustwordingsmogelijkheid van de mensheid.

Weet u, het is net of je zegt: Ja, maar als je nou een hoge mannenstem wilt hebben net als de castraten. Maar zonder al die basstemmen zou er toch geen nageslacht zijn, denk ik. Het zijn allemaal dingen waarover je moet nadenken.

De dingen zijn zoals ze moeten zijn. Ook wanneer wij het met de direkt te beleven resultaten niet altijd eens zijn. Ook wanneer de Witte Broederschap er niet zou zijn en niet zou werken, zou de bewustwording van de aarde rustig verder gaan. Het zit ingebouwd in het hele systeem. Wat de Witte Broederschap probeert te doen is alleen het hele bewustwordingsproces tijdelijk zodanig te versnellen, dat daardoor hogere geestelijke waarden mogelijk worden, ook voor de levensvormen op aarde. Maar of ze nu wel of niet ingrijpt, eens en ergens in het Al zal dat punt bereikt worden door al die entiteiten, die nu samen de mensheid uitmaken.

Ik geloof, dat te veel mensen denken: ja, maar God, God kan toch wel even... Waarom heeft God niet ... Op dezelfde manier hoor ik heel veel mensen in de huidige tijd uitroepen: "Ja, maar daar moet de Staat toch wat aan doen. En waarom keert de Staat niet meer uit." Ze vergeten een ding: zoals een Staat uiteindelijk gebonden is aan zijn mogelijkheden om een volksinkomen te verdelen door heffingen, zo zou je kunnen zeggen: is God gebonden aan zijn eigen aard en karakter. Hij heeft nu eenmaal door Zijn Schepping de wetmatigheden van die schepping bepaald. Als hij daarin ingrijpt, grijpt Hij in in zijn eigen persoonlijkheid. Dat is ondenkbaar, tenminste voor mij.

We moeten begrijpen, dat het misschien heel erg leuk is als alles gaat zoals wij het goed vinden. Maar stel u nu eens voor, dat de mensen in de stad en de mensen op het land allemaal de kans hadden om het weer even te veranderen, zonneschijn en regen. In de stad: vandaag zon, vandaag zon. En de boer: Mijn suikerbieten verschrompelen, mijn patatten liggen te verdrogen. Regen! Nu, dat wordt dan net melken: straaltje, even ophouden. Weer een straaltje... en dan weer. Dat zou helemaal onmogelijk worden. De mensen zeggen: Ja, maar waarom nou geen regen in de Sahara? Het is vruchtbare grond overigens, hoor. Wanneer dat daar zou gebeuren, zou het hele ecologische evenwicht veranderen en het hele klimaat niet alleen in het noorden van Afrika en het zuiden van Europa, maar over veel grotere gebieden.

De mens projecteert het altijd naar een autoriteit, die het dan maar allemaal even moet regelen. En hij vergeet, dat hij het zelf moet doen.

De natuur is grotendeels in haar werkingen niet beheersbaar vanuit menselijk standpunt. Op het ogenblik, dat je haar deels beheerst, schep je een onevenwichtigheid, die allerlei onaangename gevolgen kan hebben. Wat een bepaald land heeft ervaren, dat met een kunstmatige onweersbui en storm een nieuw wapen in handen dacht te hebben en dat zelf daardoor een groot deel van zijn oogst teloor zag gaan.

Al die dingen kunnen we wel innerlijk bereiken. Maar als we innerlijk werken met innerlijke kracht, dan werken we niet op het stoffelijk vlak in de eerste plaats. We werken op een harmonisch

vlak. Dat wil zeggen dat we een evenwichtigheid creëren die enige tijd kan bestaan. Daarna neemt de oude wet toch weer de overhand en is datgene wat wij "geschapen" hebben weer voorbij.

Een ingewijde kan ergens op een rots staan en wat medelijdend kijken naar een man, die toch heel erg zijn best doet en heel erg vroom is en wiens akkers liggen te verdorren. Dan maakt hij zijn magisch gebaar, gebruikt hij zijn magische kracht en ja hoor: het begint te regenen. Juist op die akker. Dan denken de mensen: nou, hij is gered. Neen. Het wordt voor een groot gedeelte weer opgenomen door de omliggende grond.

Zeker, voor die oogst is dat wel even goed. Maar tenzij die ingewijde (en zo gek is hij ook niet) als een reiger daar zou blijven staan om het weer voortdurend te bepalen, keert het normale weertype weer terug. Dan kun je dus iemand wel een beetje helpen, maar je kunt niet alles veranderen.

Een ander verhaal van een ingewijde: Hij ontmoet een paar jonge mensen, die op weg zijn ergens hoog in de bergen. Zij komen bijna om van honger en dorst. Hij geeft ze wat te drinken. Zij vragen: "Heb je wat te eten bij je?" Een ingewijde eet maar weinig, dus dat heeft hij niet. Dan denkt hij even na, maakt een gebaar, hij wijst op een steen en zegt: "Kijk, daar is tchampa." (Dat is vlees, meer met vet eigenlijk). "Daar is tchampa, eet er van zoveel als je wilt en neem er maar wat van mee." Zij zien dan tot hun verbazing, dat het rotsblok op een gegeven ogenblik grotendeels uit tchampa bestaat. Ze voeden zich ermee, ze nemen het mee. Maar als ze later terug komen langs dezelfde weg, staat er weer hetzelfde rotsblok. Wat heeft de ingewijde gedaan? Hij heeft een deel van die materie in samenstelling zodanig gewijzigd, dat het als voedsel verteerbaar was en dat het uiterlijk een beetje leek op het eten, dat de karavanen in die streken nogal eens met zich mee voeren. Maar in feite hebben ze gewoon mineralen gegeten, kunstvlees, zeg maar, alleen niet zoals sojabonen.

Dan denk je: zo'n man is almachtig. Neen, dat is hij niet. Hij heeft kracht nodig, hij heeft de emotie van de noodzaak nodig en dan nog het geschikte materiaal. Toevallig ging het hier om tamelijk primair gesteente, basaltrots en dat laat zich inderdaad omzetten. Maar was hij bij graniet terecht gekomen, dan had hij aan een ander gerecht moeten denken, want daar maak je weer geen tchampa van.

Ja, u grinnikt een beetje, maar realiseert u zich niet wat ik wil zeggen met die voorbeelden? Je kunt tijdelijk door je innerlijke kracht een harmonie scheppen, die invloed kan hebben op de materie, op de atmosferische werkingen en alles wat daarmee samenhangt. Maar je kunt niet die harmonie zodanig blijvend maken, dat er blijvend een situatie verandert. Ik geloof, dat dat iets is wat heel veel mensen over het hoofd zien.

Mensen roepen uit: Wij moeten terug naar de natuur! De een doet dat dan à la Jean Jacques Rousseau; een ander voelt meer voor het Naturistenverbond en weer een ander zegt: We moeten de ecologie verbeteren en handhaven. Maar vergeet een ding niet: er is al zo veel veranderd, dat aanpassing noodzakelijk is. Je kunt niet terug naar vroeger. Je kunt alleen vooruit. Dat wil zeggen, dat je wel enige invloed kunt uitoefenen, maar dat je niet dat wat is geweest opnieuw in stand kunt zetten.

Hetzelfde geldt voor rassen die terug zijn geteeld, hondensrassen die al lang waren uitgestorven, maar nu door kruisen en selectie weer zijn ontstaan tot dat soort hond. Maar de kwaliteiten en eigenschappen van dat ras zijn niet meer precies hetzelfde.

Als je het gen zou bekijken, dus zuiver de genetische kwaliteiten, dan zou je ontdekken, dat er allerlei andere zaken een rol zijn gaan spelen. Dat dit nieuwe-oude ras b.v. is ingesteld op een ander patroon van beweging, dat die een andere voedselbehoefte heeft etc. etc.

Je kunt niet terug. Je kunt met de vorm misschien terug, maar dat is uiterlijk. Maar niet met het evenwicht, niet met de werkelijke samenhangen. Ook wanneer je de mensen probeert te verbeteren, kun je ze nooit verbeteren naar iets dat is geweest.

Terug naar Colijn is voor de Nederlander onmogelijk, wist u dat? Ja, dan zegt iemand: wat wordt het dan na Lubbers?

Er is een grote verandering in de mentaliteit, in de manier van leven en denken. De mensen zijn te weinig met feiten geconfronteerd. De meeste mensen leven met allemaal droombeelden, eigenlijk waanbeelden. Ze zullen met die werkelijkheid wel geconfronteerd worden, maar dan kunnen ze niet reageren zoals dat vroeger is gebeurd. Dan zullen ze een reactie moeten vinden, waardoor ze in die erkende omstandigheden zichzelf toch weer juist kunnen handhaven.

Het is hetzelfde met een geestelijke ontwikkeling. Als u op een gegeven ogenblik een periode hebt, u bent helderziend, helderhorend, misschien mediamiek, u klopt zich op de borst (misschien als u een dame bent klapt u liever in de handen, je kunt niet weten) dan denk je: Ik heb het bereikt. Neen. Er is een proces aan de gang. Dat wil zeggen, dat bij de meeste mensen dat weer verdwijnt of dat de kwaliteiten veranderen. Dan zeggen ze: Nou ben ik weer net als vroeger. Neen, je bent veranderd; je hebt ervaringen opgedaan. Je hebt bepaalde innerlijke veranderingen doorgemaakt. Dan werkt je innerlijke kracht anders, dan is de wijze waarop je beseft, de wijze waarop je voelt en aanvoelt veranderd. Dan denk je misschien iets verloren te hebben, terwijl je iets veel kostbaars hebt gevonden: een soort empathie, waardoor je voortdurend in het geheel weet hoe je in te voegen. Je weet wat er eigenlijk gevoeld wordt, wat er eigenlijk achter de uiterlijkheden ligt.

Elke ontwikkeling is gebonden aan wetmatigheden. En gezien de bewustwordingsgang, die wij die van de mensheid plegen te noemen, is er geen terug mogelijk. De enige mogelijkheid van terug is de absolute ontmanteling van de persoonlijkheid. De kern die dan nog overblijft zal dan toch weer in diezelfde richting verder streven.

Als je dat gaat begrijpen zul je ook begrijpen waardoor het heel vaak zo verduveld moeilijk is om dingen duidelijk te zeggen. Wat ik b.v. heb gezegd over Krishnamurti: dat is een proces. Over de mens zelf heb ik betrekkelijk weinig gezegd.

Wanneer ik het heb over de uitstortingen van kracht zoals die zijn waargenomen, dan lijkt het of ik het heb over een bepalend gebeuren. In feite heb ik het alleen over de manifestatie van evenwichten van krachten, zoals ze nu en in de komende tijd op de aarde manifest zullen worden. Ik heb het niet over dingen die je kunt veranderen. Ik heb het over dingen die je kunt gebruiken.

Misschien zou je het zo kunnen zeggen: De Witte Broederschap is in haar streven naar geestelijke bewustwording een soort Judoka, die door mee te geven met de krachten die haar aanvallen, resultaten bereikt die zelf dan aanvaardbaar zijn. Dat is natuurlijk voor veel mensen onaanvaardbaar. Ze willen een autoriteit hebben, iemand die het bepaalt. Maar wat men vergeet, is dat die bepalende kracht alleen maar een idee is en geen zekerheid.

Misschien is het u opgevallen, dat pogingen om deze samenleving in Nederland te saneren, elke keer met grote tegenslagen te maken hebben. Elke keer zeggen ze: "Nou hebben we toch het streef-

bedrag bezuinigd." En boem, dan gebeurt er weer wat. Dat bedrag is dan weer gehalveerd. Dan zeggen de mensen: "Ja, maar dat zijn toevalligheden." Neen. Zolang de huidige wijze van financiering bestaat zullen dergelijke factoren een werkelijke aflossing van alle schulden onmogelijk maken. Dat zit met elkaar verkleefd en verbonden. Dat is een geheel. Maar als dat in de economie het geval is, wanneer dat in de politiek en in de internationale verhoudingen een grote rol speelt, zou dat dan geen rol spelen bij u?

Zeker, u hebt uw achtergronden. U bent a.h.w. prefabricated op aarde gekomen wat de geest betreft met allerlei inhouden. U reageert er mee, u werkt er mee. Ten goede of ten kwade. Maar denkt u nu werkelijk, dat u het proces kunt veranderen? U kunt het versnellen en u kunt het vertragen. Maar veranderen kunt u het niet. Of dacht u misschien, dat u de gaven in dit leven verdiend in het volgend leven ten volle kunt exploiteren? Misschien bent u wel een aankomend pianovirtuoos, de Mozart voor de volgende incarnatie. Alleen, wanneer u dan geboren wordt zijn er toevallig geen piano's in de buurt. Wat wordt u dan? Misschien degene in de stam, die het beste op de rietfluit speelt.

Je kunt de dingen niet in een zekere oorzaak-en-gevolg werking zetten op persoonlijke basis. Je leeft in een reeks wetmatigheden. Het enige wat je werkelijk in de hand hebt is je eigen innerlijke ontwikkeling. Datgene, wat je werkelijk kunt bereiken is harmonie met de wereld buiten je, of disharmonie, innerlijke verdeeldheid of sereniteit. En die dingen zijn belangrijk. Ze veranderen niet wat er in de wereld gebeurt, maar ze veranderen de manier waarop u er bewust van wordt, waarop u er mee werkt.

Je kunt van een stuk hout kachelhout maken, je kunt er een Piëta uit snijden of je kunt er misschien een modern kunstwerk van maken door er spijkers in te slaan. Maar het is en blijft hout.

De werkelijkheid met al zijn wetmatigheden, het geheel van de kosmos, de Schepping met al de daarin ingebouwde evenwichten, noodzaken, ontwikkelingsrichtingen kun je niet wijzigen. Maar je kunt er wel van maken wat bij jou past. Dan verander je de aard niet en de structuur niet. De houtnerf blijft de houtnerf. Het oppervlak blijft ongeveer het oppervlak, maar de uiting!

De Piëta is misschien heel mooi. Het kachelhout is iets, wat je je alleen voorneemt op te stoken in de open haard als een keer de wind niet zo sterk waait, dat de rook naar binnen slaat. Daarom laat je het liggen. Met de spijkers kun je misschien de bewondering van je vakgenoten opwekken, nietwaar? Dat is ook wat.

Dus je kunt wel iets doen, maar je kunt de aard van de dingen niet veranderen. U kunt aan uzelf werken wat u wilt, u kunt uw uiting, uw beleving veranderen, maar wat u bent niet.

Als je geboren bent als een serpent kun je wel proberen om een dartele vlinder te worden, maar zo nu en dan moet je je gif kwijt. Als je denkt als een vos kun je misschien naar buiten toe de meest erenswaardige en betrouwbare persoon worden, maar je streken raak je niet kwijt. Je kunt alleen de manier waarop ze tot uiting komen een beetje veranderen.

Zo is het met uw innerlijk licht ook. U hebt innerlijk licht, innerlijke kracht gewoon in uzelf. God woont ook in u. Die kracht en de wijze waarop ze voor u concipiëerbaar is, is a.h.w. bepaald door de hele voorgeschiedenis en alle kosmische wetten. Maar wanneer u ze beleeft wordt ze voor u een bron, waardoor u bewust of onbewust kosmische wetten aanvoelt. Dan lijkt het of u en uw wereld veranderen. Lijkt! U bent alleen meer in overeenstemming met de onvermijdelijke regels van de kosmos.

Daarom zou ik zeggen: zoek zo nu en dan eens in jezelf. Een beetje rust, een beetje stilte kan geen kwaad. Maak je niet al te druk over alle dingen die je doet. Maak je druk over de dingen die je voelt. Over de dingen die je in jezelf beleeft; de wijze waarop je het voor jezelf probeert te zijn. Die dingen zijn echt voor jón. En het is daarin dat je de rust, de vrede om niet te zeggen de zelfvergetelheid moet zoeken, waardoor de werkelijkheid die in je woont meer tastbaar, meer beleefbaar wordt, ook al zul je dat nooit in menselijke woorden kunnen omschrijven.

U kunt als de Broederschap de krachten constateren. U kunt met de krachten die er zijn werken. Maar zolang u de kracht niet innerlijk beseft en aanvoelt, kunt u niets. Datgene, wat wij onze vrijheid noemen en onze vrije wil, is afhankelijk van die innerlijke krachtbron en alles, wat we daarin vinden en daardoor vermogen te zijn.

U hebt uw eigen leven. U hebt een eigen persoonlijkheid gevormd door veel fasen van bewustzijn. In u is een kracht waaruit u leeft. Wanneer u uw bewustzijn zodanig rustig kunt maken, dat de Kracht waaruit u leeft a.h.w. uw bewustzijn doordeesemt, dan wordt u bewuster, dan kunt u meer. Maar u kunt niets veranderen.

Dat had ik willen zeggen. Dat is nog een heel betoog geworden. Als u commentaar heeft, ga uw gang.

x Dus u vindt het gezegde van: "verander de wereld en begin bij jezelf" ook eigenlijk wel goed?

- Begin bij jezelf, dan hoef je de wereld niet te veranderen. Dat klinkt beter.

x Maar het is toch zielig als je als serpent geboren wordt en dan niet kunt veranderen? Dat is toch gek? Je kan je toch veranderen?

- Je kunt naar buiten toe net doen alsof je een kip bent zonder kop in plaats van een serpent, maar giftig blijf je.

x Ja, Blijf je dat?

- Ja. Omdat de kwaliteiten die je hebt, de basis zijn waarmee je moet werken. Laten we dan goed onthouden, dat bepaalde ziekten met het gif van bepaalde slangen genezen kunnen worden. Dat in andere gevallen de slangen het het zijn, die een heel erf schoon houden van allerlei ongedierte. Ze zijn niet alleen maar te vrezende reptielen, ze hebben een functie.

Wanneer je beseft wat je bent kun je zo functioneren, dat het voor jezelf volledig aanvaardbaar blijft en dat het gelijktijdig voor anderen goed is. Maar dan heb je jezelf niet veranderd. Maar op het ogenblik, dat je probeert net te doen of je wat anders bent, kun je zelf in dat waanbeeld gaan geloven. Maar je geaardheid en je kwaliteiten blijven een rol spelen. Daarom is het beter eerst te beseffen wat je bent en dan te werken met die mogelijkheden, volgens je innerlijk besef en je innerlijke kracht, zodat je de meest juiste, de meest harmonische uiting van die kwaliteiten tot stand brengt, die voor jou bereikbaar en denkbaar is. Ik vind het helemaal niet zielig. Helemaal niet.

Er zijn ook mensen die - als ik ze vergelijk met een serpent - dan varkens zijn. Wat ze doen is vreten en knorren op anderen. Dan kun je zeggen: is dat nou zielig? Wanneer je je bewust bent van je eigen vraatzucht, dan word je selectiever. Dan kun je nog wat met anderen delen. Wanneer je je knorren beperkt tot die punten waarop het nuttig is, dan blijf je nog een varken, maar aan de andere kant spaar je anderen zoveel, dat je in je volgende incarnatie misschien een spaarvarken wordt....

Zo. Dus beklag je niet te veel. Je bent wat je bent. Leef

jezelf, wees jezelf. Maar probeer in jezelf die rust en vrede te vinden, waardoor je wat je bent harmonisch weet in te passen in datgene, wat onvermijdelijk nu eenmaal je leven, je wereld is.

Ik hoop niet, dat ik u te veel verveeld heb. Ik ontdek opeens dat ik op mijn praatstoel zat. Aangezien er nu gezegd wordt dat ik langzamerhand weg moet gaan, is het bijna een schopstoel geworden. Ik dank u in ieder geval voor uw aandacht en ik hoop, dat u niet zult vergeten, dat dat wat ik u gezegd heb over uw innerlijke wezen en over de wetten waaraan u niet kunt ontkomen, de overweging waard is.

Nogmaals, dank voor uw aandacht.

- : -

Goedenavond vrienden,

Tja, het is een zomeravond, althans bijna. Het programma was eveneens wat zomers, dat wil zeggen wat luchtiger aangekleed. Ik geloof niet, dat het juist is om dan onmiddellijk in de diepste diepten der filosofie te verdwijnen. Daarom zou ik willen voorstellen - tenzij u wat anders beslist natuurlijk, dan moet het maar - om, zullen we zeggen, wat algemene vragen hier te behandelen. Kleine punten die u belangrijk vindt. Had u een idee?

x Kunt u iets zeggen over de ontwikkelingen en de mogelijkheden van het derde oog?

- Ik heb in mijn leven zes ogen gehad: twee gewone, vier ekster. Ik weet dus niet welke van de vier het derde uitmaakt. Ik vermoed echter, dat u bedoelt het waarnemingscentrum, dat tussen de hersenlobben verscholen ligt. Die kleine klier, die zelfs de grootste klier ook heeft en dat u zich afvraagt, wat u daarmee kunt doen.

In de eerste plaats: deze kleine klier heeft de mogelijkheid in te werken op het eerste deel van de zogenaamde brugverbinding tussen de hersenhelften en daardoor vooral de factoren van de frontale hersenlobben te stimuleren. Als u dit wilt activeren kunt u zo nu en dan wat lichte druk uitoefenen voor een ogenblik. U voelt dan zelf: er is een plaats die reageert. Als u daarna stil bent ontdekt u, dat u een soort indruk ontvangt. Die kunt u in het begin niet gemakkelijk placceren. Maar door dit meerdere malen te doen, ontdekt u, dat er een soort emotionele of helderziende (als u dat wilt) waarneming van de omgeving wordt toegevoegd aan de normale beelden. Als u dat enige tijd op die manier gestimuleerd heeft, kunt u alleen door het te WILLEN hetzelfde punt weer activeren. Dan gaat hier (wijst op die plek) binnenin iets werken.

Er zijn mensen die zeggen: Ja, maar het gaat veel beter als je er een gaatje in boort. Nou ja, iemand die al een gat in zijn hand heeft, die zal van een gat in zijn hoofd niet opkijken. Maar in werkelijkheid is de druk dus alleen maar het stimuleren van de bloedsomloop. Dat is het enige wat je doet. Doordat je de aderen (het zijn er een paar die daar kruisen) op de juiste wijze stimuleert, ontstaat een vergrote bloedtoevoer. Door die vergrote en even onregelmatige bloedtoevoer wordt dus de omgeving gestimuleerd van de bewuste klier. Zoals de meeste klieren zijn als de om-

geving opspeelt, willen ze meedoen.

Hebt u eenmaal het trucje door dan kunt u op den duur ook waarnemen met gesloten ogen en dan ontvangt u toch een indruk. Denk niet, dat het een visuele indruk is, met andere woorden dat je het echt ziet in lijntjes en punten. Het is vooral in het begin een algemene indruk, waarin je bepaalde uitstralingen en punten gemakkelijk kunt constateren. Bent u zo ver en ziet u dan een gestalte, dan kunt u er zeker van zijn, dat die op aarde leeft of behoort aan iemand, wiens lichaam zich in diepe rust bevindt. Probeer daarmee te converseren door gedachten daar naar toe te projecteren. Probeer het niet met de stem te doen, anders zeggen diegenen die in uw omgeving zijn: Hij praat in zijn slaap, zelfs als hij wakker is.

De procedure die beheerst wordt geeft u op den duur de mogelijkheid om bijvoorbeeld uitstralingen en dergelijken te zien, zonder dat u daarvoor hulpmiddelen nodig hebt. Er zijn wel van die dingen, aurabrillen enzo, die deugen ook niet helemaal. Dus het kan helpen omdat het je een visuele illusie geeft, die dan door de eigen gevoeligheid versterkt wordt. Dan krijg je een meer visuele, een oog-voorstelling van een waarneming, die in feite er weinig mee te maken heeft.

Hebt u dat werkelijk allemaal goed gedaan, dan is het de vraag of het chakrum, dat zich eveneens op die plaats bevindt (u heeft hier tussen de wenkbrauwen iets er boven, namelijk ook nog een roosje) goed ontwikkeld is. Is dat goed ontwikkeld, dan kunt u na verloop van tijd u niet alleen voorstellen wat u waarneemt, dus passief ontvangen, maar u kunt dan ook bewust een straal a.h.w. richten op hetgeen u waarneemt.

Als u er nu maar voor zorgt, dat die straal altijd voor uzelf harmonisch is, zult u daarmee kunnen bereiken, dat alleen voor u harmonische gestalten en gedaanten u kunnen benaderen. Dat is zo'n beetje alles. Ja, er zit wel meer aan vast, maar weet u, het is net het strand bij oostenwind, dan liggen ook alle kwallen op het zand.

x Kunnen er ook onevenwichtigheden door ontstaan, door een overmatig stimuleren van dergelijke functies?

- Onevenwichtigheden ontstaan in de mens bijna spontaan door allerlei omstandigheden. Wie denkt, dat hij meer wordt omdat hij vermoedt, dat hij meer waarneemt, wordt minder waard en zal daardoor een onevenwichtigheid ervaren in zijn contact met zijn omgeving. Dat kan voeren tot gedragsonevenwichtigheden, die uiteindelijk overslaan op het totaal van de psychische procedures. Het is dus mogelijk. Maar iemand, die de door mij gevoerde weg volgt, die dit wel regelmatig, maar toch niet 20 maal per dag doet, die komt er wel verder mee.

Het is net als met de bekende reclame: blijf gezond, neem één borrel per dag. Als je er 20 neemt ben je wel straalbezopen. Zo is het met deze dingen ook: zo eens per dag kan het geen kwaad. Dan kun je er van leren. Je kunt je een nieuwe kwaliteit eigen maken. Maar als je het 20 keer op een dag doet, dan weet je zelf op den duur niet meer waar je aan toe bent. Dan reageer je op zaken, die je je voorstelt, zo goed als op zaken die feitelijk bestaan en dan loopt het mis.

x Dus als mensen zeggen: "Ik ben mediamiek" en gelijk gaan beginnen, die zijn dus ook niet goed bezig?

- Och, ze zijn misschien wel goed bezig, maar niet goed wijs. Als u zegt ik ben mediamiek dan moet u eerst leren uw eigen gevoeligheden een beetje te beheersen. Dan moet je je een voorstelling maken van wat je als medium werkelijk wilt. Anders word je een

open deur en een open deur wordt door elke geest die niet deugt ingetrapt, dat garandeer ik u.

Dus stel je voor wat je wilt doen, werk met controle, mensen die je kunnen helpen. Ga zelf na wat je gedaan hebt als dat even mogelijk is. Bepaal voor jezelf wat je wilt gaan doen. Dan kom je op die manier natuurlijk wel verder. Ik kan me slechts moeizaam iemand voorstellen, die opeens jubelend de tuin in komt stuiven met de kreet: Nu ben ik mediamiek, Eureka. Ik ben mediamiek.

x Nou, ik heb het een keer meegemaakt op een middag. Een jonge vrouw die opstond en zei: "Ik ben een medium". Daar ben ik van geschrokken.

- Als iemand tegen u zegt: "Ik ben gek." dan schrikt u niet. Maar dat is veel ernstiger. Als iemand zegt: "Ik ben medium" dan neemt u dat voor kennisgeving aan. Als dat dan bewezen wordt dan kijk je eens wat het medium produceert, volgens de bekende stelregel, dat men aan de vruchten de boom kent. Dan kom je misschien tot de conclusie, dat het een boom is waar je beter van af blijft, maar dat is weer wat anders.

x Wat denkt u over de chakra's van de mensen? Als die stagneren? Daar hoor je weleens over. Moet elke chakra van de mens goed werken?

- Nu moet u mij eens antwoord geven op het volgende: als een boom vele knoppen heeft en er zijn een paar uit, werken dan alle knoppen goed?

x Neen.

- Nou, in dat geval kunnen chakra's ook wat u noemt stagneren omdat ze namelijk niet opgeploeoid zijn. Maar het hele systeem is eigenlijk doodeenvoudig. Iedereen begint met het 4-bladig chakrum. Waarom weet ik eigenlijk ook niet, maar dat heb je dan meegeregren. Het zit dus niet achter je oren, maar rugwaarts lager. Als je niet oppast veeg je hem af. Maar goed: die 4 bladen zijn in elk chakrum wat u hebt ontploeoid. Dus niet alleen in het laagste.

Wanneer u nou het tweede chakrum hebt, dat is 8-bladig, u ontplooit er daar een paar bij, dan hebt u dus overal 8 open blaadjes. Dan begin je weer aan nieuwe kwaliteiten, het 16-bladig, enz. Dus op die manier kom je langzaam maar zeker aan een ontploeoid topchakrum toe. Zo'n chakrum moet u zich gewoon voorstellen als een werveling van energie, waarin bepaalde kleuren of frequenties of hoe je het anders wilt noemen, dat mag je zelf uitmaken. Maar waarin dus verschillende afstemmingen aanwezig zijn.

Nu zijn er mensen die zeggen: Maar dat chakrum is geblokkeerd omdat er maar 4 blaadjes open zijn. Dat is natuurlijk niet juist. Dat is gewoon onder-ontwikkeld. Dan zeggen ze: daar komt de ziekte door. Ook niet waar. Kan ook niet echt geblokkeerd zijn. Maar het kan niet juist functioneren. Dat is wat anders. Dan zeg je: een chakrum dat niet juist functioneert kan dus onder meer zenuwkracht verbruiken in plaats van zoals het behoort die kracht in feite te voeden.

Ik had een nichtje, die geloofde ook aan al die dingen. Ik toen nog niet. Dat gaat ook wel over. Maar dat duurt dan tot na de begrafenis. In ieder geval, dat nichtje kwam bij me en zei: "Ik geloof dat mijn borstchakrum niet in orde is." Ik zei: Ga maar naar juffrouw Marie toe." (de huishoudster toen), "Die zal wel even kijken." Toen ik aan juffrouw Marie vroeg: "Wat was er fout?" zei ze: "Dat arme kind heeft op de een of andere manier een wesp binnen gekregen daar en die heeft gestoken. Het was een aardige bult." Ik zei: "Nou kind, je chakrum is helemaal niet fout, dat heeft de juffrouw me net gezegd. Maar er heeft een wesp op gezeten."

Dus u zult begrijpen, dat al heb ik wat bepaalde dingen betreft

wel beter geleerd, ik voor uitdrukkingen als een geblokkeerd chakrum enzo niet erg gevoelig ben. Dan denk ik altijd weer aan wespen. Ja, vergeef mij het antwoord. Ik wil hier niemand choqueren ofzo. Wat ik zeg is alles, wat ik volgens mijn eigen ervaring meen te mogen constateren.

x Wat is volgens uw uitgangspunt de oorzaak van narcolepsie? Dat is een facet van epilepsie, een slechte hersenwerking, maar wat is vanuit uw standpunt daar de oorzaak van?

- Het is een tijdelijk wegvallen van de waarnemingsmogelijkheden, althans de bewuste reactie daarop. Je wordt in feite geconfronteerd met een IK-beeld, waar je bovendien nog vaak mee worstelt. Dus als je het mij vraagt is het eigenlijk in basis een onvrede-facet, dat heel vaak door omstandigheden is gewekt en dat bij associatieve gebeurtenissen kan voeren tot het ontstaan van deze toestand. Voldoende?

Ik heb eens een kennis gehad, die handelde in bloemen. Die had altijd last narcisso-verlepsopie. Dat kwam omdat hij altijd probeerde te verkopen wat hij nog van eergister over had. Maar dat doet verder niet terzake.

x Er is in Amsterdam eens op een lezing gezegd, dat er bepaalde kristalstructuren zijn, die levenskrachten kunnen transformeren, die frequenties met ik meen 10 kunnen terugbrengen, waardoor o.a. ook levenskracht door geesten via een kristal kan worden overgebracht. Ik wil weten welk kristal dat was.

- Ja, dat is niet helemaal juist, tenminste voor zover ik weet. Maar er zijn inderdaad bepaalde kristalvormen - bergkristal is er een van - die een eigen structuur hebben, dat noemen ze een kristalraster, ik weet ook niet waarom, dat toevallig ligt op een golflengte die overeenkomt met levenskracht. Als u dus in de omgeving bent van een bron van levenskracht en u hebt zo'n kristal, dan zal het die levenskracht overdragen naar uw eigen aura en via de aura naar het eigen lichaam.

Zo zijn er wel meer van die edelstenen en halfedelstenen meestal. Maar er zijn ook andere structuurtjes bij, die inderdaad levenskracht kunnen produceren. Neem nou de meest eenvoudige vorm; het suikerkristal. Nu moet je niet denken die hele kleine dingen, maar de grote, die je in een kandijklont hebt zitten. Die hebben bepaalde kwaliteiten. Het wonderlijke is, wanneer je een dergelijk kristal vochtvrij verpakt bij je draagt, dat je een aantal signalen uit de omgeving gaat opnemen. Het wonderlijke is, dat dit kristal door zijn betrekkelijk simpele structuur in staat is in de 32-lijn-structuur die het heeft, bepaalde geluidstrillingen om te zetten in energiestoten. Ja en nu ligt het aan het geluid of het een electriseermachine is, een hoogspanningsleiding of alleen maar een geringe oplading over het algemeen van je zenuwenergie. Voldoende?

x Kan dan bij voorbeeld bergkristal behulpzaam zijn bij het magnetiseren bij mensen? Om met bergkristal in te stralen?

- Ik denk, dat je dat zo ook wel kunt doen, omdat als je goed magnetiseert, je uiteindelijk instelt - bewust of onbewust - op het uitstralingspatroon van je patiënt. Maar als je nou op afstand wilt werken kan ik me voorstellen, dat het dragen van een bergkristal de mogelijkheden iets vergroot als je zelf niet helemaal deskundig bent. Dus mogelijkheden zijn er wel, maar ik wil dat nou niet direct overdrijven. Het gaat meer om wat je uit de omgeving kunt putten eigenlijk, dan gerichte krachten. Die bereiken je toch wel.

In mijn leven heb ik altijd gedacht, dat ik beter was dan ieder ander. Nou ja, elk mens vergist zich weleens. Je kunt nooit

beter zijn dan een ander, alleen anders. Maar omdat je niet beseft dat je anders bent, denk je dat anderen moeten zijn zoals jij bent. Je beseft niet wat een ellende dat zou worden!

In de gehele geschiedenis van geest, van de kosmos, alles wat daarmee samenhangt, hebben we altijd de neiging om onszelf als maatstaf te gebruiken. Ik heb dat na mijn dood ook mogen meemaken. Die vriend van me, jaja, vriend, ex-marskramer die ik aansprak als een hoge geest. Als je dat mormel zag weet je wel dat hij toen nog geen hoge geest was. Hij is nu wel opgeklommen. In die tijd nog niet. Aan de andere kant heb ik meegemaakt, dat diezelfde persoon werd aangesproken als een lage geest. Anderen noemden hem een spotgeest. Dat vond ik bespottelijk.

Want wat hij deed was al beantwoorden aan de mensen. Iedereen zag hem vanuit zijn voorstelling. Als je probeert zoiemand dan werkelijk te ontleden gaat dat als geest gemakkelijker. Je kunt de onderdelen bekijken zonder dat er schade ontstaat. Dan zeg je: Kijk, hier heb ik te maken met iemand, die heel veel incarnaties achter de rug heeft. De man was wel altijd in de verzorgende beroepen. Hij was beul geweest in een ver verleden en hij is later nog herbergier geworden. Hij is priester geweest in Frankrijk kort voor de revolutie, daarna is hij marskramer geweest.

x Henri?

- Ja, je hebt gelijk, dat wisten we allang.

Maar als je het nu goed beschouwt: de man is eigenlijk door zijn frustraties gegroeid, dat is heel gek. Hij heeft een slecht leven gehad, tenminste vanuit ons standpunt. Maar daardoor is hij ontzettend scherp geworden in zijn waarnemen, zijn opvattingen en zijn begrippen. Als je ziet wat deze zelfde figuur op dit ogenblik hier en daar tot stand brengt, dan kan ik me best voorstellen dat er iemand zegt: "O, daar heb je een aartsengel." Nou, een engel is hij nooit geweest en dat zal hij nooit worden ook, tenminste niet als je hoort wat hij er zo nu en dan voor taal uitslaat.

Daardoor kom je zo echt op het idee: mensen beoordelen alles vanuit zichzelf. Ik heb dat ook gedaan. Daarom was de wereld vol onmuzikale, taalkundig onbegaafde hufters, die ik dan omdat het nu eenmaal noodzakelijk was wilde voorzien van mijn inspiratief bedachte geestigheden. Nu was het niet zo gek dat ik geestig was, ik heb geestelijken in de familie gehad. Die waren dan ook niet geestig, maar dat konden ze beroepshalve ook niet zijn.

Mijn beeld van de wereld was toch wel een beetje verwrongen soms. Ik was wel idealistisch, ik wilde het beste voor iedereen. Maar als ik het beste wilde, dan dacht ik aan mijzelf. Voor mij was dat de grote fout eigenlijk.

Tegenwoordig kan ik wel eens een keer glimlachen over al die kinderen, die voortdurend bezig zijn om de Derde Wereld te helpen om ook een westerse mogendheid te worden met westerse welvaart. Dan denk ik ook: ja, die varen dan wel, maar naar de verdommenis, naar de hel. Deze mensen begrijpen eenvoudig niet, dat elk volk, elke mens op zijn eigen manier moet groeien. Nu ik die vergissing zelf ook gemaakt heb, kan ik het hun niet kwalijk nemen. Maar achteraf bekeken is het wel dom.

Kort geleden moet het hier nog gebeurd zijn. Ik geloof, dat het over christendom ging. De man citeerde een ander en begon: Men zegt christendom, dommer, domst. Er was iemand, die was al bijna weggelopen, maar toen hij de rest van de zin hoorde bleef hij toch even zitten. Ja, dat vind ik toch wel leuk. Want als je als christen denkt, dat je niet zelf moet leven maar dat je als volgschaap moet behoren tot de kudde, dan ben je dom. Dan kun

je zeggen: deze vorm is inderdaad christendom. Maar er zijn ook nog mensen, die denken: er is iemand die het voor ons redt. We kunnen dan wel een beetje zondigen, dat is toch op Calvarie allemaal al uitgeboet. Kijk, dat zijn christendommers. Want het is natuurlijk heel erg dom om te denken, dat vergeving gepaard gaat aan opheffing van consequenties.

Dat is net als die man, die aan zijn vrouw bekende, dat hij een kleine harem verspreid in de omgeving had wonen. Hij zegt: "Kun je me dat vergeven?" "Natuurlijk" zegt zijn vrouw, "moet je een glaasje wijn?" "Ja", zei hij. Nou en toen was hij inderdaad vergeven!

Vergeven en opheffing van consequenties zijn twee verschillende dingen. Maar er zijn ook nog mensen, die denken dat je een christen bent als je zegt dat je in Christus gelooft. Dat is christendomst. Een christen ben je wanneer je leeft volgens de weg die Jezus de mensen is voorgegaan. Dat is dus iemand, die naast een wegwijzer gaat staan, "Parijs" leest en zegt: "Zie je wel, ik ben in Parijs." Als dat niet domst is, dan weet ik het niet.

Neen, al die mensen, daar heb ik wel een beetje medelijden mee. Zo'n man ook: bijna opspringen en dan toch blijven zitten omdat het toch weer is dan hij dacht. Vanavond ook: Er zijn er een paar bij die denken: Het is toch heel anders dan ik had gedacht. Dat is helemaal niet erg. Wat je denkt vind je natuurlijk altijd beter dan wat er is. Maar wat er is, is van invloed op wat je denkt. Zodat je beter denkt wanneer je iets anders krijgt dan je denkt, dat je moet hebben. En dat is eigenlijk het hele leven.

Het leven van een mens is het opbouwen van een mythos omtrent zichzelf om dan vervolgens de wereld te meten aan de mythe, die je zelf niet kan waarmaken. Zou het niet verstandiger zijn om onszelf een beetje te meten naar wat we in die wereld kunnen betekenen voor anderen? Een veel juistere maatstaf. Ik zou het zo willen zeggen en dat lijkt me dan toch wel christelijk (kristelijk), misschien niet christelijk (gristelijk):

Wanneer wij in onszelf leven met de kracht, die we in ons dragen en daarmee doen wat we kunnen, opdat anderen gelukkiger zijn en zo mogelijk die kracht ervaren, dan zijn we goed, dan zijn we ware christenen. Als we iedereen vertellen wat hij moet doen, zonder hem de middelen daartoe te geven, dan deugen wij niet.

Nu zeg ik daar iets, wat voor de Orde toch bedenkelijk kan zijn. Want wij zeggen u heel veel dingen en het enige wat we u kunnen geven is een beetje kracht, waar u misschien wat mee kunt doen. Aan de andere kant, we geven het beste wat we hebben en vaak het meeste wat we kunnen missen.

Als je zo leeft is het goed. Maar zodra je je beschouwt als een leider, dan word je al gauw tot een misleider. Dan beroep je je op het "volk", dan word je een volksmisleider en uiteindelijk ben je een zelfbenoemde heilige, die in de braadoven van anderen als een bijzonder sappig stuk vroomheid wordt gewaardeerd.

Ik geloof niet in vromen. Ik geloof alleen in diegenen, die zijn en die doen. En de ervaring na mijn dood opgedaan heeft mij in ieder geval geleerd, dat degenen die wat hebben willen zijn, betekenen voor anderen, veel lichtender zijn en veel sterker, dan allen op aarde, die dachten dat ze het zo goed wisten.

Vandaar dat een bekend verhaal ook zegt: als ze in de hemel een pastoor nodig hebben, lenen ze er een uit de hel. Misschien niet netjes, maar wel duidelijk.

Dat wil niet zeggen, dat er geen pastoors in de hemel zijn, maar die willen geen pastoor meer zijn. Maar degenen, die zich nog

pastores, herders voelen, die vind je altijd beneden, waar ze geen kudden meer hebben, maar zelf moeten blaten. Daarmee heb ik dan ook nog zelf wat beschouwingen gegeven.

Ik ben daarmee aan het eind van mijn betoog gekomen, zij het niet aan het eind van een lekkageproces (het medium snuit de neus). We gaan dus sluiten met de bekende improvisatie, waarvoor u drie woorden geeft.

x Bisschop Gijssen Zomer Diepte

- O jee, Deze zomer wensen velen Bisschop Gijssen naar de diepte!

O, Prins der Kerk, gij zwaar-gekroond
Gij Gijssen, met vroomheid wel omzoomd.
Hoe Pauselijk zit gij Paus te wezen
zonder titel, zonder naam.
Waar is de liefde toch gebleven
die u verkondigt uit Zijn naam?
De naam van Hem, die heeft geleefd
wat u anderen nu predikt.
Hebt u misschien, misschien vergeten
om zelf de juiste weg te gaan?
Laat eerst die kilte in u doven,
die zekerheid van Wet en Hierarchie
Hoor in uzelf een ogenblik weer
sferen zingen een eigen melodie.
Dan zal de liefde u ontwaken,
dan zult ge weten: 't Al is goed,
wanneer ik iets van het Goddelijk leven,
iets van m'n Schepper ooit ontmoet.
En dan, door liefde voortgedreven
wordt het u lente en ontspruit
de bloesem, die u nu veroordeelt,
ze spuit u dan de kop zelfs uit.
En dan, dan komt de ware zomer,
de zomer van de vreugde, van het Licht
van duizend kleuren aan het hemelrijk geschreven.
Dan vallen u niet de ogen dicht
wanneer een ander, door zichzelf gedreven
iets anders denkt dan u beveelt.
Dan ziet u in het kleurenleven,
dat Al met allen en alles speelt.
Dat de Schepper heeft geschreven
dat ieder ook zichzelf mag zijn.
Dan, Bisschop, noem u "Prins der Kerk", dan
Dan zegt ge pas: "Wat ben ik klein."
Maar klein te zijn en klein te leven
vol van de liefde voor het bestaan.
Altijd weer je kracht te geven
dat is: doorbreken van de waan.
En staat er niet, ook voor u o Heer, geschreven:
"Indien ge niet als dezen wordt"
en op de kinderen werd gedoeld,
"voorwaar, gij zult niet ingaan tot het Koninkrijk
dat door Gods genade wordt omspoeld."
Ik zeg u, gij die uit de liefde voort durft leven
in voorjaar, zomer of de herfst van uw bestaan

Als liefde u de kracht is,
liefde door u wordt gegeven,
gij zult het Koninkrijk voorwaar te binnen gaan.
Dan is voor u, voor u geschreven,
dat als het jaargetijde sterft
en als de aarde niet meer ronddraait
de ziel de vreugde nog beërft.
Maar ja, wat moet ik verder zeggen?
Een bisschop? En dan een met die naam?
Een zomer zo lang uitgebleven,
of liefde, veel genoemd
en soms in schijn bedreven
en zo zelden diep van binnen
en volledig ondergaan.
Wat moet ik zeggen
buiten het Ene, wat alle dingen saam omvat:
wie door de liefde wordt gedreven,
wie krachten steeds weer voort wil geven,
die heeft de Eeuwigheid gevonden.
Want niets wat zo gebeurde
zal sterven, zij het dood of levend,
zal het altijd met je verder gaan.
Het zal voor jou de lichte Kracht zijn,
die aan het einde van het bestaan
erkent, dat wat je bent,
wat je altijd bent gebleven
omdat je door die liefdeskracht
jezelf in waarheid hebt geschreven
en zo de Tijd ten einde bracht.

Daar wou ik het bij laten, anders zou het meteen een treurspel
worden in drie bedrijven en treurspelen schrijven laat ik over aan
Gijssen: luister naar zijn preken.

Maar wij zelf, wij kunnen alleen maar zeggen: in ons is het Licht,
we delen van het Licht met Al, is de Liefde die alles omvangt en
dat is de ware aard van de Kracht waaruit we zijn voortgekomen.

Zo vrienden, bedankt voor uw aandacht. Als het even kan wens
ik u een prettig weekeinde en als dat niet kan, maak er het beste
van. Tot ziens.

- : -

